

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/61/2017
Identifikačné číslo spisu:	6413214053
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6413214053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ T. T., bývajúca v X., H., 2/ N. T., bývajúci v X. H. a 3/ U. T., bývajúca v X. H., všetci žalobcovia právne zastúpení JUDr. Dušanom Klimom, advokátom so sídlom v Žiari nad Hronom, Sládkovičova 16/61, proti žalovanému: L. Z., bývajúci v X., W., o návrhu na vyslovenie zákazu zásahov vlastníka domovej nehnuteľnosti do nájomných práv žalobcov 1/ až 3/, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C/66/2013, o dovolaní žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júla 2015 sp. zn. 16Co/1486/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) hore označeným rozsudkom rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) z 23. septembra 2014 č. k. 7C/66/2013-97 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol potvrdil; vo výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania rozsudok zmenil tak, že žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v prvom rade sa zaoberal odvolacou námietkou žalobcov, že bolo porušené ich právo na riadne súdne konanie a spravodlivé súdne rozhodnutie, pretože odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia uvedené v ust. § 157 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“). V uvedenej súvislosti v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie jasne, stručne a zrozumiteľne vysvetlil, na základe akých dôkazov zistil skutkový stav veci. Následne vysvetlil ako dospel k právnomu záveru, že v čase rozhodovania súdu k zásahom do nájomných práv žalobcov chránených zákonom zo strany žalovaného nedochádzalo, preto aplikujúc ust. § 154 ods. 1 O. s. p. žalobu dôvodne zamietol. V konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k neoprávneným zásahom žalovaného do nájomných práv žalobcov už viac ako rok nedochádza, pričom bolo tiež preukázané, že

neexistuje konkrétne nebezpečenstvo opakovania týchto zásahov v budúcnosti. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s návrhom žalobcov „uložiť žalovanému povinnosť zabezpečiť pripojenie pevnej telefonickej linky do bytu žalobcov“, odvolací súd v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcom nič nebráni v tom, aby s dodávateľom telefonickeho signálu uzavreli zmluvu a pokiaľ takúto zmluvu už uzavreli, aby si uplatnili nárok na náhradu škody proti tomu, kto im porušením právnej povinnosti škodu spôsobuje.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ až 3/ (ďalej v texte aj „dovolatelia“) dovolanie. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie a tiež súdu odvolacieho zrušil a spor vrátil na nové konanie a rozhodnutie, v rámci ktorého im bude priznaná aj náhrada trov dovolacieho konania. Prípustnosť dovolania odôvodnili poukazom na ust. § 237 písm. f/ O. s. p. tvrdiac, že odvolací súd mal postupovať podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (pozn. dovolacieho súdu: žalobcovia v dovolaní v uvedenej súvislosti poukázali na ust. § 211 ods. 1 písm. f/ O. s. p., z obsahu a kontextu skutočností uvedených v dovolaní - konkrétne v druhom odseku poslednej strany dovolania - ale vyplýva, že mali zrejme na mysli ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. riadne odôvodnené. Z textu dovolania ďalej vyplýva, že žalobcovia v zásade v dovolaní namietali, že odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci ako vecne správny potvrdil a to najmä v časti týkajúcej sa neoprávneného zásahu žalovaného do práv žalobcov súvisiacich so zapojením telefonickej linky zriadenej v prospech žalobcov, ktorý stav stále pretrváva.

3. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcov písomne nevyjadril.

4. Dovolanie bolo podané 26. 9. 2015, t. j. za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších zmien a doplnkov. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované“. Z citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C. s. p. je zrejmé, že pokiaľ dovolanie bolo podané za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, potom jeho účinky zostali zachované aj po nadobudnutí účinnosti nového procesnoprávneho kódexu - Civilného sporového poriadku. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti a dôvodnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. v znení platnom a účinnom v čase podania dovolania. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov Civilného sporového poriadku o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane legitímnych očakávaní sporových strán o zachovaní kontinuity dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej právnej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. V preskúmvanej veci dovolatelia napadli dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol v merite sporu potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúce proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

6. Pri skúmaní prípustnosti dovolania z hľadiska § 238 O. s. p., dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 238 O. s. p. v danom prípade neprichádza do úvahy, pretože dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je rozsudok, ktorým by odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ani rozhodnutie, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od už v tejto veci vysloveného právneho názoru dovolacieho súdu, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je ani potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu, ani rozsudok, ktorým by odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, vo

výroku ktorého súd prvej inštancie vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 zák. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov dovolanie proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 238 O. s. p. nie je prípustné.

7. Dovolanie proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu by bolo prípustné (a súčasne dôvodné) len v tom prípade, ak by konanie malo niektorú z väd taxatívne uvedených v ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. (tzv. zmätočnosťnú vadu). K týmto vadám prihliada dovolací súd (ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom/subjektmi) podľa § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. z úradnej moci. Žalobcovia v dovolaní tvrdili, že tzv. zmätočnosťnou vadou v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. je v danom prípade nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a to tak súdu prvej inštancie ako aj súdu odvolacieho, ktorý mal nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru dovolateľov v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušiť. Postupom odvolacieho súdu bola dovolateľom podľa ich argumentácie uvedenej v dovolaní, odňatá možnosť konať pred súdom, preto navrhli rozhodnutie súdu (prvoinštančného a aj odvolacieho) zrušiť.

8. Po posúdení uvedenej dovolacej námietky, ktorou dovolatelia odôvodnili prípustnosť dovolania, dovolací súd uvádza, že námietku dovolateľov o tom, že im bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu, nepovažuje za dôvodnú. V zmysle stanoviska občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. 12. 2015, nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O takýto prípad však v danom prípade nešlo. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., na riadne odôvodnenie rozhodnutia je postačujúce, ak súd v odôvodnení rozhodnutia stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak ako rozhodli. Odvolací súd sa v merite veci (s výnimkou rozhodnutia o trovách konania) stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a na doplnenie správnosti jeho dôvodov zdôraznil, prečo považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd nerozhodol a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľov, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

9. V nadväznosti na uvedené dovolací súd uvádza, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní, sa nezaobera správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

10. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dovolanie žalobcov podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 257 C. s. p. tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu preukázateľne žiadne nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

